

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 90

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
2 aprilie 2008

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- Regulamentul (CE) nr. 291/2008 al Comisiei din 1 aprilie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1
- ★ Regulamentul (CE) nr. 292/2008 al Comisiei din 1 aprilie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor 3
- ★ Regulamentul (CE) nr. 293/2008 al Comisiei din 1 aprilie 2008 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului în ceea ce privește plafoanele naționale prevăzute în respectiva anexă 5

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Comisie

2008/283/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 13 noiembrie 2007 privind sistemul de ajutor pus în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia și de modificare a Deciziei 2003/757/CE [notificată cu numărul C(2007) 5416] ⁽¹⁾ 7

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 291/2008 AL COMISIEI

din 1 aprilie 2008

de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽¹⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a sumelor forfetare la import din țările terțe, pentru produsele și termenele menționate în anexa acestuia.

- (2) În conformitate cu criteriile menționate anterior, sumele forfetare la import trebuie stabilite la nivelurile prevăzute în anexa la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele forfetare la import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 sunt stabilite așa cum este indicat în tabelul din anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 2 aprilie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 aprilie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 1 aprilie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

(Cod NC)	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Suma forfetară la import
0702 00 00	JO	69,1
	MA	43,2
	TN	125,1
	TR	89,8
	ZZ	81,8
0707 00 05	JO	178,8
	TR	165,0
	ZZ	171,9
0709 90 70	MA	43,9
	TR	138,6
	ZZ	91,3
0805 10 20	EG	44,4
	IL	62,8
	MA	53,6
	TN	53,6
	TR	58,2
	ZZ	54,5
0805 50 10	IL	117,7
	TR	109,8
	ZA	148,3
	ZZ	125,3
0808 10 80	AR	88,2
	BR	83,7
	CA	80,7
	CL	91,8
	CN	81,3
	MK	52,2
	US	120,9
	UY	63,4
	ZA	71,7
0808 20 50	ZZ	81,5
	AR	78,1
	CL	80,1
	CN	53,4
	ZA	88,0
	ZZ	74,9

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 292/2008 AL COMISIEI**din 1 aprilie 2008****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1182/2007 al Consiliului din 26 septembrie 2007 de stabilire a unor norme specifice cu privire la sectorul fructelor și legumelor și de modificare a Directivelor 2001/112/CE și 2001/113/CE și a Regulamentelor (CEE) nr. 827/68, (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96, (CE) nr. 2826/2000, (CE) nr. 1782/2003 și (CE) nr. 318/2006 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2202/96 ⁽¹⁾, în special articolul 42 literele (a), (b) și (j),

întrucât:

(1) Articolul 80 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei ⁽²⁾ prevede că retragerile de pe piață nu depășesc un procent stabilit în raport cu volumul producției comercializate a oricărui produs dat pentru oricare organizație de producători dată. În vederea promovării distribuției gratuite a produselor care au făcut obiectul unor astfel de retrageri, limita respectivă nu ar trebui să includă produsele care au fost expediate pentru distribuție gratuită.

(2) Articolul 80 alineatul (2) paragraful al treilea prevede o marjă de eroare de 3 % la calculul volumului producției comercializate. Această formulare ar putea produce confuzie și, de aceea, pentru motive de claritate, este mai bine să se indice o marjă de depășire de 3 %.

(3) Articolul 55 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1182/2007 prevede că programele operaționale aprobate înainte de 31 decembrie 2007 pot fi modificate pentru a îndeplini cerințele din regulamentul respectiv. Cu toate acestea, pentru punerea în practică a acestor modificări, statul membru în cauză trebuie să adopte o strategie națională în conformitate cu regulamentul respectiv, ceea ce ar putea fi un proces de durată în cursul anului 2008.

(4) Retragerile de pe piață în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2200/96 al Consiliului ⁽³⁾ nu pot fi efectuate după 31 decembrie 2007, ca urmare a modificărilor aduse regulamentului respectiv prin Regulamentul (CE) nr. 1182/2007.

(5) De asemenea, este de dorit să se prevadă introducerea rapidă în 2008 a noilor măsuri de prevenire și gestionare a crizelor oriunde acest lucru este posibil din punct de vedere administrativ și acolo unde pot fi efectuate controale corespunzătoare, respectiv cele legate de promovare, comunicare și formare.

(6) Din aceste motive, pentru a permite o tranziție fără probleme între regimul reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 2200/96 și cel reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 1182/2007, atât pentru o rapidă punere în aplicare a noilor măsuri de prevenire și gestionare a crizelor, cât și pentru evitarea oricărei întreruperi inutile a măsurilor de retragere de pe piață, este necesar să li se permită statelor membre să facă eligibile cheltuielile pentru astfel de măsuri puse în practică începând cu 1 ianuarie 2008, chiar și atunci când o operațiune este efectuată în cadrul unei măsuri înainte ca programul operațional respectiv să fi fost modificat pentru a include măsura în cauză. Din motive similare, statele membre ar trebui să fie abilitate să permită modificări ale măsurilor din programele curente în temeiul articolului 55 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1182/2007, în vederea acoperirii cheltuielilor efectuate după 1 ianuarie 2008.

(7) În interesul unei bune administrații, operația ar trebui, printre altele, să respecte cerințele Regulamentului (CE) nr. 1580/2007, iar strategia națională și programele operaționale ar trebui să fie modificate ulterior pentru a acoperi măsura respectivă înainte ca cererea de plată pentru ajutorul aferent să fie înaintată.

(8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 ar trebui modificat în consecință.

(9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole,

⁽¹⁾ JO L 273, 17.10.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 80 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Retragerile de pe piață nu depășesc 5 % în raport cu volumul producției comercializate a oricărui produs dat de către orice organizație de producători dată. Cu toate acestea, în acest procent nu sunt luate în calcul cantitățile care sunt eliminate prin una dintre modalitățile specificate la articolul 10 alineatul (4) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1182/2007 sau în orice alt mod aprobat de statele membre în temeiul articolului 81 alineatul (2).”

2. La articolul 80 alineatul (2), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Procentele prevăzute la primul paragraf reprezintă medii anuale pe o perioadă de trei ani, cu o marjă de depășire anuală de 3 %.”

3. La articolul 152 alineatul (2) se adaugă următoarele paragrafe:

„Statele membre pot prevedea că sunt eligibile cheltuielile efectuate în 2008 aferente uneia sau mai multor măsuri de

prevenire și gestionare a crizelor legate de retragerea de pe piață, de promovare, de comunicare și de formare, chiar dacă programul operațional nu a fost încă modificat pentru a acoperi măsurile respective. Pentru ca aceste cheltuieli să fie eligibile:

- (a) statul membru se asigură că strategia națională adoptată în 2008 în conformitate cu prezentul regulament acoperă măsurile respective;
- (b) în 2008 programul operațional este modificat în conformitate cu prezentul regulament pentru a acoperi măsurile în cauză înainte ca cererea de plată pentru ajutorul respectiv să fie înaintată; și
- (c) atât măsurile, cât și controalele aferente sunt în conformitate cu prezentul regulament.

Statele membre pot să prevadă faptul că o modificare adusă unei măsuri din cadrul unui program operațional în vigoare, în conformitate cu articolul 55 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1182/2007, acoperă cheltuielile legate de operațiuni desfășurate în 2008, chiar înainte ca modificarea să fie efectuată, cu condiția ca cerințele de la paragraful al patrulea literele (a), (b) și (c) să fie respectate.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 aprilie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

REGULAMENTUL (CE) NR. 293/2008 AL COMISIEI**din 1 aprilie 2008****de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului în ceea ce privește
plafoanele naționale prevăzute în respectiva anexă**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 ⁽¹⁾, în special articolul 12 alineatul (4),

întrucât:

(1) Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 fixează, pentru fiecare stat membru, plafoanele naționale care nu pot fi depășite de cuantumul suplimentare ale ajutoarelor prevăzute la articolul 12 din regulamentul în cauză.

(2) În urma reexaminărilor prevăzute la articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se constată că

plafoanele prevăzute în anexa II nu mai corespund situației structurale a exploatațiilor. Prin urmare, plafoanele aplicabile începând cu anul 2008 ar trebui adaptate.

(3) Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 ar trebui modificată în consecință.

(4) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a plăților directe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se înlocuiește cu textul anexei la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 aprilie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 146/2008 (JO L 46, 21.2.2008, p. 1).

ANEXĂ

„ANEXA II

Plafoanele naționale prevăzute la articolul 12 alineatul (2)

(în milioane EUR)

Stat membru	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,4	8,0	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9
Danemarca	7,7	10,3	12,9	10,6	10,6	10,6	10,6	10,6
Germania	40,4	54,6	68,3	62,7	62,7	62,7	62,7	62,7
Irlanda	15,3	20,5	25,6	24,4	24,4	24,4	24,4	24,4
Grecia	45,4	61,1	76,4	79,0	79,0	77,6	77,6	77,4
Spania	56,9	77,3	97,0	98,3	98,3	97,8	97,8	97,8
Franța	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Italia	62,3	84,5	106,4	96,9	97,0	95,6	94,9	94,9
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Țările de Jos	6,8	9,5	12,0	11,4	11,4	11,4	11,4	11,4
Austria	12,4	17,1	21,3	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Portugalia	10,8	14,6	18,2	10,2	10,2	10,2	10,2	10,2
Finlanda	8,0	10,9	13,7	12,6	12,6	12,5	12,5	12,5
Suedia	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Regatul Unit	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5”

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 13 noiembrie 2007

privind sistemul de ajutor pus în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia și de modificare a Deciziei 2003/757/CE

[notificată cu numărul C(2007) 5416]

(Numai textele în limbile franceză și neerlandeză sunt autentice)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/283/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după invitarea celor interesați să își prezinte observațiile în conformitate cu articolele menționate anterior ⁽¹⁾ și având în vedere aceste observații,

întrucât:

membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 1 decembrie 1997 ⁽³⁾, Comisia a reexaminat acest sistem, în lumina normelor din tratat aplicabile în domeniul ajutoarelor de stat și a comunicării sale cu privire la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat măsurilor legate de fiscalitatea directă a întreprinderilor ⁽⁴⁾.

- (3) La 11 iulie 2001, Comisia a propus o serie de măsuri utile care urmăreau să înlăture efectele sistemului centrelor de coordonare, pentru toate întreprinderile vizate, până cel târziu la 31 decembrie 2005. Belgia nu a acceptat măsurile utile în cauză, considerând că era obligată să respecte, până la data expirării acestora, acordurile de 10 ani, dintre care o parte se încheiau după 31 decembrie 2005.

I. PROCEDURĂ ⁽²⁾

- (1) Baza juridică a sistemului centrelor de coordonare este reprezentată de decretul regal nr. 187 din 30 decembrie 1982. Prin două decizii din 2 mai 1984 și 9 martie 1987, Comisia autorizase acest sistem, considerând că acesta nu ridică nicio obiecție în ceea ce privește normele din tratat aplicabile în domeniul ajutoarelor de stat.
- (2) După cum se angajase în cadrul Codului de conduită în domeniul fiscalității întreprinderilor (denumit în continuare „Codul de conduită”), adoptat prin rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor

- (4) La 27 februarie 2002, dată fiind neacceptarea măsurilor utile, Comisia a deschis procedura de investigație formală ⁽⁵⁾ prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din tratat în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 privind modalitățile de punere în aplicare a articolului 93 (devenit 88) din Tratatul CE ⁽⁶⁾. Comisia a invitat, cu această ocazie, terții interesați să îi transmită observațiile lor, în special în ceea ce privește împrejurările care permit să se stabilească existența unei așteptări legitime în cazul acestora.

⁽¹⁾ JO C 110, 16.5.2007, p. 20.

⁽²⁾ Pentru detalii privind etapele procedurii anterioare datei prezentei decizii, a se vedea decizia Comisiei din 27 februarie 2002 de deschidere a procedurii și Decizia 2003/757/CE.

⁽³⁾ JO C 2, 6.1.1998, p. 2.

⁽⁴⁾ JO C 384, 10.12.1998, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 147, 20.6.2002, p. 2.

⁽⁶⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

- (5) Comisia a închis procedura de investigație formală printr-o decizie finală negativă, Decizia 2003/757/CE a Comisiei din 17 februarie 2003 privind sistemul de ajutoare pus în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia ⁽⁷⁾, notificată Belgiei la 18 februarie 2003. Dat fiind că era vorba de un ajutor existent, Comisia nu a solicitat recuperarea ajutoarelor acordate în trecut. Cu toate acestea, cu titlu de măsuri tranzitorii, Decizia 2003/757/CE le permitea centrelor de coordonare să beneficieze de avantajele sistemului până la expirarea acordurilor în curs, cel târziu până la 31 decembrie 2010. Belgia și asociația Forum 187, care reunește centrele de coordonare, au introdus recursuri la Curtea de Justiție a Comunităților Europene, care urmăreau suspendarea sau anularea întregii decizii menționate anterior sau a unei părți din aceasta (cauzele C-182/03 și T-140/03, devenite C-217/03).
- (6) Printr-o ordonanță din 26 iunie 2003 ⁽⁸⁾, președintele Curții a suspendat punerea în aplicare a Deciziei 2003/757/CE „în măsura în care acesta îi (interzicea) Regatului Belgiei să reînnoiască acordurile încheiate cu centrele de coordonare, aflate în curs la data notificării deciziei menționate anterior”. În plus, acesta preciza că „efectele eventualelor reînnoiri care ar avea loc cu privire la fondul [acestei] ordonanțe nu [ar putea] să depășească data pronunțării deciziei în cauza de fond”.
- (7) La cererea Belgiei, Decizia 2003/531/CE a Consiliului din 16 iulie 2003 privind acordarea de către guvernul belgian a unui ajutor în favoarea anumitor centre de coordonare stabilite în Belgia ⁽⁹⁾ a considerat, în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) al treilea paragraf din tratat, „ca fiind compatibil cu piața comună ajutorul pe care Belgia intenționează să îl acorde până la 31 decembrie 2005 întreprinderilor care beneficiau la 31 decembrie 2000 de un acord ca centru de coordonare în temeiul decretului regal nr. 187 din 30 decembrie 1982, care expiră între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005”. Ajutorul în cauză consta în menținerea efectelor sistemului centrelor de coordonare în cazul întreprinderilor menționate anterior. Comisia a făcut apel la Curtea de Justiție împotriva Deciziei 2003/531/CE (cauza C-399/03).
- (8) La 16 iulie 2003, Comisia a reacționat la Decizia 2003/531/CE printr-un comunicat de presă și a precizat: „Raționamentul expus în ordonanță și însăși structura dispozitivului său lasă să se înțeleagă că ajutoarele acordate pe această bază sunt definitiv dobândite de respectivele centre, chiar dacă, ulterior, Curtea ar trebui să respingă, cu privire la fond, recursul Belgiei” (IP/03/1032).
- (9) Printr-o hotărâre din 22 iunie 2006 ⁽¹⁰⁾, Curtea a anulat parțial decizia Comisiei „deoarece nu prevede măsuri tranzitorii în ceea ce privește centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior”. În aceeași zi, Curtea a anulat și Decizia 2003/531/CE ⁽¹¹⁾.
- (10) Printr-o scrisoare din 4 iulie 2006 ⁽¹²⁾, Comisia i-a solicitat Belgiei să îi furnizeze anumite informații pentru a stabili urmarea corespunzătoare care să se dea hotărârii Curții din 22 iunie 2006 în cauzele C-182/03 și C-217/03. Aceste informații erau legate de modul în care Belgia pusese în aplicare Decizia 2003/757/CE, care era parțial suspendată prin ordonanța din 26 iunie 2003. Belgiei îi era acordat un termen de 20 de zile lucrătoare – adică, în principiu, până la 2 august 2006 – pentru a transmite informațiile solicitate.
- (11) La 23 august 2006, dat fiind că nu a primit niciun răspuns, Comisia i-a trimis Belgiei o scrisoare de reamintire ⁽¹³⁾. Un nou termen de 10 zile lucrătoare – adică, în principiu, până la 7 septembrie 2006 – îi era acordat Belgiei pentru a furniza informațiile solicitate.
- (12) La 13 septembrie 2006, o scrisoare electronică informală care includea câte o copie a celor două scrisori menționate mai sus i-a fost trimisă Belgiei. Printr-o scrisoare din data de 14 septembrie 2006, care amintea de scrisoarea electronică menționată anterior și de scrisorile anexate la aceasta, Belgia a precizat că nu a primit niciodată aceste scrisori. Printr-o scrisoare din 29 septembrie 2006, Comisia a invitat Belgia să transmită informațiile solicitate inițial la 4 iulie și să o informeze în detaliu cu privire la intențiile sale legate de centrele de coordonare. O reuniune tehnică era, de asemenea, propusă. Dat fiind că răspunsul Belgiei, din data de 12 octombrie 2006, nu oferea niciuna din informațiile solicitate, Comisia a amintit încă o dată, printr-o scrisoare din 10 noiembrie 2006, importanța informațiilor solicitate și a insistat pe lângă statul belgian pentru ca acesta să prezinte răspunsurile dorite cel târziu la 22 noiembrie 2006. O ultimă scrisoare a Belgiei, din data de 17 noiembrie 2006, nu oferea în continuare niciun răspuns cu privire la fond.
- (13) La 16 ianuarie 2007, Belgia a transmis informațiile solicitate de către Comisie. Belgia a adus o serie de precizări suplimentare prin două scrisori din 8 și 16 februarie 2007. În plus, au avut loc trei ședințe, la 5 și 15 februarie, precum și la 5 martie 2007, între Comisie și Belgia.

⁽⁷⁾ JO L 282, 30.10.2003, p. 25; versiune modificată (JO L 285, 1.11.2003, p. 52).

⁽⁸⁾ Cauzele conexate C-182/03 R și C-217/03 R, Belgia și Forum 187/Comisie, Recueil 2003, p. I-6887.

⁽⁹⁾ JO L 184, 23.7.2003, p. 17.

⁽¹⁰⁾ Cauzele conexate C-182/03 și C-217/03, Belgia și Forum 187/Comisie, Recueil 2006, p. I-5479.

⁽¹¹⁾ Cauza C-399/03, Comisia/Consiliu, Recueil 2006, p. I-5629.

⁽¹²⁾ Înregistrată sub numărul de referință D/55614.

⁽¹³⁾ Înregistrată sub numărul de referință D/57226.

- (14) Printr-o scrisoare din 21 martie 2007, Comisia a informat Belgia în legătură cu decizia sa de a extinde procedura deschisă la 27 februarie 2002 împotriva acestui ajutor, în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din tratat.
- (15) Decizia Comisiei de a extinde procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽¹⁴⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile tranzitorii corespunzătoare pe care, în temeiul hotărârii Curții, ea ar fi trebuit să le prevadă.
- (16) Comisia a primit o serie de observații în această privință din partea Forum 187 ⁽¹⁵⁾ și a trei centre de coordonare. Comisia a transmis respectivele observații Belgiei, oferindu-i posibilitatea să le comenteze, și a primit comentariile acestora prin două scrisori din 19 și 30 iulie 2007.

II. DESCRIEREA SISTEMULUI

- (17) Principala bază juridică a sistemului centrelor de coordonare este reprezentată de decretul regal nr. 187 din 30 decembrie 1982. Un centru de coordonare este o întreprindere care face parte dintr-un grup multinațional și care oferă anumite servicii considerate accesorii (finanțare, gestionarea bugetului, cercetare și dezvoltare etc.) în beneficiul exclusiv al altor întreprinderi din același grup. Începând cu 1983, în temeiul unui regim special aprobat de Comisie, aceste întreprinderi beneficiau în Belgia de o bază impozabilă sensibil redusă la impozitul pe profit și de diverse scutiri de taxe (taxa pe aportul de capital, impozitul pe proprietate, impozitul pe valorile mobiliare). Posibilitatea de a beneficia de acest sistem depindea de obținerea unui acord pe 10 ani care să constate că respectivul centru de coordonare îndeplinește condițiile stabilite prin decretul regal nr. 187. Acest acord se putea reînnoi la sfârșitul celor 10 ani în aceleași condiții ⁽¹⁶⁾.
- (18) La 27 decembrie 2006, Belgia a adoptat o lege ⁽¹⁷⁾ care permitea prelungirea până la 31 decembrie 2010 a acordurilor tuturor centrelor de coordonare care solicitau acest lucru, cu efect retroactiv, dacă era cazul. Pe lângă centrele ale căror acorduri au fost reînnoite între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005, această posibilitate de prelungire le-ar fi fost accesibilă și centrelor al căror acord expiră între 1 ianuarie 2006 și 31 decembrie 2010, precum și unui număr neprecizat de centre al

căror acord ar fi expirat cel târziu la 31 decembrie 2005, dar care, la acea dată, nu ar fi introdus o cerere de reînnoire. Această lege nu i-a fost notificată Comisiei în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din tratat, dar intrarea sa în vigoare a fost suspendată și condiționată de confirmarea de către Comisie a lipsei de obiecții din partea sa.

- (19) Din cele 243 centre de coordonare active în 2002, 173 încă sunt active în 2007. Dintre acestea, 27 au un acord valabil până la 31 decembrie 2010, în conformitate cu Decizia 2003/757/CE. Acordul celorlalte 136 de centre expiră înainte de 31 decembrie 2010, acestea fiind, prin urmare, vizate de posibilitatea de prelungire oferită de lege. Un număr nedeterminat de centre de coordonare, care între timp și-ar fi încetat activitățile, ar putea, din câte se pare, să beneficieze, de asemenea, de prelungirea prevăzută de legea din 27 decembrie 2006.

III. OBIECTUL EXTINDERII PROCEDURII FORMALE

- (20) Ca urmare a ordonanței din 26 iunie 2003 de suspendare a efectelor interdicției de a reînnoi acordurile centrelor de coordonare ajunse la expirare, Belgia avea posibilitatea de a reînnoi aceste acorduri. Efectele acestor reînnoiri nu puteau, totuși, să depășească data hotărârii cu privire la fond. Hotărârea Curții a fost luată la 22 iunie 2006.
- (21) Având în vedere informațiile disponibile, Comisia se aștepta ca Belgia să prelungească acordul centrelor de coordonare până la sfârșitul anului 2005, astfel cum se hotărâse în cadrul Codului de conduită și cum solicitase Belgia în mai multe rânduri. Comisia a cerut confirmarea Belgiei cu privire la acest lucru printr-o scrisoare din 4 iulie 2006. Belgia a confirmat că a limitat la data de 31 decembrie 2005 reînnoirile acordate în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003, cu excepția a patru centre al căror acord a fost prelungit pe perioadă nedeterminată. În plus, Belgia a informat Comisia în legătură cu intenția sa, pe baza interpretării proprii a hotărârii Curții, de a prelungi acordurile tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul lui 2010 și de a adopta, în decembrie 2005, o lege care să permită această prelungire generală după anul 2005, dacă este cazul, cu efect retroactiv.
- (22) La 21 martie 2007, în lipsa unui acord privind interpretarea dată hotărârii Curții, Comisia a considerat că este necesar să extindă procedura de investigație formală pentru a-și expune propria interpretare a hotărârii și pentru a face publice elementele pe care ea consideră că trebuie să se bazeze pentru a stabili „noua” perioadă tranzitorie cerută de Curte. Comisia a formulat, de asemenea, o serie de îndoieli cu privire la interpretarea hotărârii Curții, astfel cum a fost prezentată de Belgia, și cu privire la intenția acestora de a reînnoi acordurile tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul lui 2010.

⁽¹⁴⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

⁽¹⁵⁾ Forum 187 este federația profesională a centrelor de coordonare, a centrelor de distribuție, a centrelor de servicii și a call-center-elor stabilite în Belgia.

⁽¹⁶⁾ Pentru o descriere completă a sistemului, a se vedea decizia de deschidere din 27 februarie 2002.

⁽¹⁷⁾ Legea din 27 decembrie 2006 privind unele dispoziții diverse (*Moniteur belge*, 28 decembrie 2006).

IV. OBSERVAȚIILE BELGIEI ȘI ALE TERȚILOR INTERESAȚI

- (23) Ca urmare a extinderii procedurii, au fost formulate unele observații de către Belgia, de către Forum 187, precum și de către trei centre de coordonare ale căror acorduri expirau la 31 decembrie 2003 sau la 31 decembrie 2004 și au fost reînnoite până la 31 decembrie 2005. Din aceste observații reiese că Belgia și centrele de coordonare pledează pentru acordarea unei perioade tranzitorii care să se sfârșească la 31 decembrie 2010, din următoarele motive:

— Hotărârea Curții trebuie să fie interpretată în sensul că principiul general de egalitate, invocat de Curte, implică faptul că toate centrele de coordonare trebuie să beneficieze de cea mai lungă perioadă tranzitorie acordată unui centru de coordonare, adică până la 31 decembrie 2010. Altfel, Comisia ar crea noi inegalități și noi denaturări ale concurenței între centrele de coordonare, unele dintre acestea continuând să beneficieze de sistem, în timp ce altele nu vor mai beneficia de acesta înainte de 2010.

— Egalitatea de tratament implică, de asemenea, faptul că centrele de coordonare belgiene obțin aceeași perioadă tranzitorie ca și cea acordată de Comisie în deciziile sale privind alte sisteme fiscale. Sunt citate, în special, următoarele sisteme: așa-numitele holdinguri 1929 în Luxemburg⁽¹⁸⁾; „exempt companies”, în Gibraltar⁽¹⁹⁾; zona liberă din Madeira⁽²⁰⁾.

— Comisia nu poate să ia în considerare data de notificare a Deciziei 2003/757/CE ca punct de începere a „noii” perioade tranzitorii pe care își propune să o stabilească. Potrivit anumitor părți interesate, noua perioadă tranzitorie ar trebui să înceapă fie la 30 octombrie 2003, data de publicare în Jurnalul Oficial a Deciziei 2003/757/CE, fie cel mai devreme la 22 iunie 2006, data hotărârii Curții. Belgia consideră că măsurile tranzitorii sunt, în mod tradițional, luate pentru viitor, nu pentru trecut. Punctul de începere a noii perioade tranzitorii ar trebui, prin

urmare, să fie data de notificare a noii decizii finale (adică a prezentei decizii). Începând cu această dată ar trebui să le fie acordată o perioadă corespunzătoare (de minimum doi ani) tuturor centrelor de coordonare pentru a se adapta la noul sistem.

— Ca urmare a suspendării și anulării parțiale a Deciziei 2003/757/CE și ca urmare a anulării Deciziei 2003/531/CE, întreprinderile se așteptau din nou în mod legitim ca sistemul să fie prelungit până la sfârșitul lui 2010. Belgia invocă, de asemenea, costurile legate de concedierea angajaților centrelor de coordonare, care ar justifica reportarea începerii perioadei tranzitorii la data prezentei decizii.

— Elementele expuse de Comisie în decizia sa de extindere a procedurii pentru a-și apăra propunerea de perioadă tranzitorie până la sfârșitul lui 2005 sau chiar până la sfârșitul lui 2006 nu sunt pertinente. Mai exact, reînnoirile acordate de Belgia centrelor de coordonare ale căror acorduri au expirat între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005 au fost limitate la 31 decembrie 2005, cu titlu temporar și ca o măsură de prudență în așteptarea hotărârii Curții.

— Dat fiind că hotărârea a fost luată de Curte la 22 iunie 2006, Comisia nu a acționat cu rapiditate în vederea adoptării unor noi măsuri tranzitorii. Aceasta justifică, de asemenea, acordarea unei perioade tranzitorii tuturor centrelor de coordonare începând cu data de notificare a prezentei decizii care stabilește aceste măsuri tranzitorii.

- (24) Belgia consideră că legea din 27 decembrie 2006 constituie simpla punere în aplicare a hotărârii Curții și nu reprezintă un nou sistem de ajutoare, ci prelungirea sistemului existent. Unul dintre centrele de coordonare apreciază, de asemenea, că cererea sa de prelungire, depusă după hotărârea Curții, dar înainte de adoptarea legii, se bazează pe un drept de reînnoire a contractului recunoscut de hotărâre, nu de lege.

V. EVALUAREA COMISIEI

- (25) Argumentele prezentate de Belgia și de către centrele de coordonare urmăresc să demonstreze faptul că toate centrele de coordonare trebuie să fie autorizate de către Comisie să beneficieze de sistem până la 31 decembrie 2010, fie în temeiul aplicării principiului egalității de

⁽¹⁸⁾ Decizia 2006/940/CE a Comisiei din 19 iulie 2006 privind sistemul de ajutor C 3/2006 pus în aplicare de Luxemburg în favoarea holdingurilor 1929 și a holdingurilor miliardare (JO L 366, 21.12.2006, p. 47).

⁽¹⁹⁾ Regatul Unit – Ajutorul C 53/2001 (ex NN 52/2000) – Gibraltar: sistemul „exempt companies” – Invitație la prezentarea de observații în aplicarea articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE (JO C 26, 30.1.2002, p. 13).

⁽²⁰⁾ Decizia 2003/294/CE a Comisiei din 11 decembrie 2002 privind aplicarea de către Portugalia a sistemului de ajutoare financiare și fiscale în zona liberă din Madeira în perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2000 (JO L 111, 6.5.2003, p. 45).

tratament, invocat de Curte, care ar impune acordarea tuturor centrelor a celei mai lungi perioade tranzitorii posibile (adică până la 31 decembrie 2010), fie în temeiul aplicării principiului așteptării legitime, care i-ar impune Comisiei să stabilească o altă dată decât 18 februarie 2003, și anume data hotărârii sau chiar data prezentei decizii, ca punct de plecare a perioadei tranzitorii corespunzătoare solicitate de Curte. Nici Belgia, nici întreprinderile vizate nu au adus niciun argument care să demonstreze faptul că perioada tranzitorie corespunzătoare, definită de Curte ca perioada necesară centrelor de coordonare pentru a se adapta la schimbarea de sistem, ar trebui să se întindă de la 18 februarie 2003 până la 31 decembrie 2010, altfel spus să dureze mai mult de 7 ani și 10 luni. Date fiind motivele expuse în prezenta secțiune, Comisia consideră că punctul de plecare a perioadei tranzitorii trebuie să fie data de 18 februarie 2003 și că această perioadă trebuie să aibă o durată rezonabilă. În plus, în baza informațiilor aflate în posesia sa, Comisia apreciază că această perioadă tranzitorie corespunzătoare s-a încheiat la 31 decembrie 2005.

1. Limitele anulării pronunțate de curte

- (26) Hotărârea Curții afirmă că Decizia 2003/757/CE este anulată „deoarece nu prevede măsuri tranzitorii în ceea ce privește centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior”. La considerentul 163 al hotărârii, Curtea precizează că „expresia «scadență apropiată» trebuie interpretată în sensul că ea face referire la o dată atât de apropiată de data notificării deciziei atacate, încât centrele de coordonare vizate nu dispuneau de timpul necesar pentru a se adapta la schimbarea de sistem în cauză”.
- (27) În primul rând, este important să notăm că legitimitatea Deciziei 2003/757/CE este confirmată de Curte, în ceea ce privește calificarea sistemului centrelor de coordonare ca fiind incompatibil cu piața comună. Această calificare a fost contestată în fața Curții de către Forum 187, dar nu și de Belgia, și nu face obiectul suspendării și anulării parțiale a deciziei menționate anterior. Sistemul centrelor de coordonare este, prin urmare, incompatibil începând cu data notificării deciziei menționate anterior.
- (28) În plus, Comisia interpretează hotărârea Curții în sensul că anularea pronunțată are la bază constatarea faptului că Decizia 2003/757/CE priva anumite întreprinderi de măsurile tranzitorii corespunzătoare care a fi trebuit să le fie acordate pentru a le permite să se adapteze la schimbarea de sistem fiscal.
- (29) Astfel, Curtea critică interdicția cu efect imediat de a reînnoi, chiar și temporar, acordurile centrelor de coordonare, deoarece aceasta aduce atingere așteptării legitime a anumitor centre „a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior”. Curtea consideră că aceste centre puteau să se aștepte în mod legitim să beneficieze de o perioadă tranzitorie corespunzătoare pentru a se adapta la schimbarea de sistem și, dacă este necesar pentru a beneficia de această perioadă tranzitorie, să obțină o prelungire temporară a acordului.
- (30) Hotărârea Curții îi impune, deci, Comisiei să autorizeze reînnoirea acordurilor în măsura în care aceste reînnoiri – temporare – sunt necesare pentru a respecta dreptul centrelor de coordonare la o perioadă tranzitorie corespunzătoare. Comisia constată, prin urmare, că hotărârea Curții nu anulează toate efectele interdicției de a reînnoi – chiar și temporar – acordurile, astfel cum solicitaseră Belgia și Forum 187 în recursul lor și cum se propusese în concluziile avocatului general. Această interdicție produce, deci, efecte, mai puțin în măsura în care reînnoirea acordurilor este necesară pentru a se conforma hotărârii cu privire la fond.
- (31) După cum se notează în comentariile primite, Curtea critică, de asemenea, faptul că întreprinderilor le-au fost acordate perioade tranzitorii diferite – de la câteva luni la mai mulți ani – deoarece acest lucru încalcă principiul general al egalității de tratament. Prin urmare, Curtea sugerează că ar fi trebuit să se stabilească de către Comisie, pentru toate întreprinderile vizate, o perioadă tranzitorie unică și corespunzătoare, care să le permită să se adapteze la schimbarea de sistem.
- (32) În concluzie, Comisia a săvârșit o eroare atunci când le-a atribuit centrelor de coordonare o așteptare legitimă bazată pe durata (10 ani) acordurilor și le-a acordat o perioadă tranzitorie prea scurtă (adică mai mică decât perioada tranzitorie corespunzătoare) anumitor centre și o perioadă tranzitorie prea lungă (adică mai mare decât perioada tranzitorie corespunzătoare) altora.
- (33) Cu toate acestea, Curtea își formulează dispozitivul astfel încât acesta limitează anularea la absența unei perioade tranzitorii corespunzătoare pentru anumite întreprinderi „a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior”. În plus, Curtea precizează, la considerentul 163 din hotărâre, ce trebuie să se înțeleagă prin „scadență apropiată”.

(34) Hotărârea Curții nu îi impune, deci, Comisiei să restabilească o egalitate de tratament perfectă pentru toate centrele de coordonare, ci să compenseze efectele acestei inegalități de tratament în cazul anumitor întreprinderi care ar fi avut de suferit din cauza absenței unei perioade tranzitorii corespunzătoare. Egalitatea de tratament implică, în acest caz, să se acționeze astfel încât toate întreprinderile să beneficieze de o perioadă tranzitorie care să le permită să se adapteze la sistem. Hotărârea nu anulează definirea perioadei tranzitorii pentru întreprinderile care au obținut o perioadă tranzitorie mai mare decât perioada tranzitorie corespunzătoare pentru a se adapta la schimbarea de sistem, iar Comisia nu poate, prin urmare, să scurteze această perioadă în vederea restabilirii egalității de tratament.

(35) Comisia constată că, totuși, Curtea se abține să precizeze durata măsurilor tranzitorii corespunzătoare și că aceasta nu precizează nici numărul de întreprinderi private de astfel de măsuri corespunzătoare și, deci, vizate de anulare. Mai exact, hotărârea nu afirmă că perioada tranzitorie corespunzătoare invocată este cea care se încheie la 31 decembrie 2010 și nu obligă Comisia, astfel cum pretinde Belgia, prin simpla aplicare a principiului egalității de tratament, să alinieze perioada tranzitorie a tuturor întreprinderilor la cea mai lungă perioadă tranzitorie acordată prin Decizia 2003/757/CE – și anume 31 decembrie 2010. Dimpotrivă, Curtea pare să sugereze că o perioadă identică pentru toate centrele de coordonare, destinată exclusiv să le permită acestora să se adapteze la schimbarea de sistem, ar fi fost adecvată și că doar acele centre al căror acord se încheia în scurt timp au fost private de această perioadă.

(36) Prin urmare, Comisia apreciază că perioada tranzitorie prevăzută în Decizia 2003/757/CE trebuie să fie schimbată doar în măsura anulării pronunțate de Curte. În plus, Comisia consideră că perioada tranzitorie corespunzătoare invocată de Curte trebuie să fie stabilită pe baza unor aspecte care să demonstreze caracterul său corespunzător, adică nu numai caracterul său suficient, ci și caracterul său necesar. Decizia de extindere a procedurii urmărea să le permită Belgiei și terților interesați:

— să se exprime cu privire la relevanța informațiilor aflate deja în posesia Comisiei și care par să indice data de 31 decembrie 2005 ca fiind sfârșitul perioadei tranzitorii corespunzătoare;

— să invoce alte aspecte care să demonstreze că perioada tranzitorie corespunzătoare ar trebui să se prelungească după data de 31 decembrie 2005, dacă este cazul până la 31 decembrie 2010 sau la oricare altă dată.

(37) În continuarea prezentei decizii, Comisia încearcă să demonstreze că perioada tranzitorie corespunzătoare

invocată de Curte ar fi trebuit să înceapă la 18 februarie 2003 și să se termine la 31 decembrie 2005, pentru toate centrele de coordonare, și nu la 31 decembrie 2010. Comisia analizează, apoi, situațiile în care ea consideră că așteptarea legitimă suscitată chiar de ea însăși o obligă să le permită anumitor centre de coordonare să beneficieze de sistem și după 31 decembrie 2005.

2. Data de începere a perioadei tranzitorii corespunzătoare

(38) Comentariile Belgiei și ale terților interesați sugerează că data de începere a perioadei tranzitorii, care trebuie să fie stabilită de Comisie ca urmare a hotărârii Curții, nu poate fi data de notificare a Deciziei 2003/757/CE. Sunt propuse diferite date, în special data de publicare a deciziei menționate anterior în Jurnalul Oficial și data de notificare a prezentei decizii.

(39) Comisia apreciază, dimpotrivă, că perioada tranzitorie corespunzătoare invocată de Curte trebuie să se calculeze începând cu data de notificare a Deciziei 2003/757/CE, adică începând cu 18 februarie 2003.

(40) În primul rând, la 22 iunie 2006, efectele ordonanței din 26 iunie 2003 au fost înlocuite de efectele hotărârii Curții cu privire la fond, cu efect retroactiv la data notificării Deciziei 2003/757/CE. Hotărârea Curții ține seama de situația centrelor de coordonare la data de notificare a deciziei menționate anterior. Prin urmare, nu există niciun motiv să se considere că, prin hotărârea sa, Curtea solicită o perioadă tranzitorie a cărei dată de începere ar fi diferită de data de notificare a deciziei contestate.

(41) În plus, dispozitivul hotărârii Curții face referire în mod explicit la această dată, din moment ce decizia este anulată „deoarece nu prevede măsuri tranzitorii în ceea ce privește centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior” (subliniere adăugată).

(42) Comisia apreciază, de asemenea, că așteptarea legitimă care exista în rândul centrelor de coordonare pe baza deciziilor și pozițiilor anterioare ale Comisiei în acest dosar a fost întreruptă cel târziu la data notificării Deciziei 2003/757/CE. Astfel, în această decizie, Comisia consideră sistemul centrelor de coordonare ca fiind un ajutor incompatibil cu piața comună și solicită modificarea sau eliminarea acestuia. Această calificare nu a făcut obiectul unei suspendări și a fost confirmată de Curte în hotărârea sa din 22 iunie 2006. Prin urmare, ea

produce efecte începând cu data notificării Deciziei 2003/757/CE către Belgia. Decizia menționată anterior a fost, în plus, însoțită de un comunicat de presă al Comisiei și a beneficiat de o mare atenție în presă. Comisia apreciază, deci, că poate să considere data notificării Deciziei 2003/757/CE ca fiind data ultimă de încetare a așteptării legitime plasate de centrele de coordonare în compatibilitatea sistemului cu piața comună și, prin urmare, ca dată de începere a măsurilor tranzitorii justificate de această fostă așteptare legitimă. Ca urmare a încetării așteptării legitime odată cu notificarea Deciziei 2003/757/CE, Comisia consideră că reportarea începerii perioadei tranzitorii la o dată ulterioară nu se justifică, nici măcar până la data de publicare a deciziei menționate anterior în Jurnalul Oficial. Astfel, Forum 187, asociație care reprezintă și acționează în numele centrelor de coordonare și care, potrivit propriilor declarații, este recunoscută în acest sens de Belgia, a introdus un recurs circumstanțiat în fața Curții la sfârșitul lui aprilie 2003 împotriva Deciziei 2003/757/CE – deci înainte de publicarea deciziei în Jurnalul Oficial – ceea ce demonstrează faptul că centrele de coordonare, prin intermediul asociației mandatate să le apere interesele, au avut cunoștință de conținutul deciziei menționate anterior și, în special, de calificarea ca ajutor incompatibil cu piața comună și de obligația impusă Belgiei de a modifica sau de a renunța la sistemul în cauză.

- (43) În sfârșit, Comisia constată că niciun centru de coordonare nu a suferit de pe urma interdicției de a reinnoi acordurile și, fie în temeiul Deciziei 2003/757/CE, fie în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003, toate centrele au putut să profite începând cu 18 februarie 2003 de o perioadă tranzitorie care le permitea să se adapteze la schimbarea de sistem impusă de Comisie. Ordonanța din 26 iunie 2003 face referire, de asemenea, în mod explicit, la data de notificare a Deciziei 2003/757/CE, prin suspendarea efectelor deciziei „în măsura în care aceasta îi interzice Regatului Belgiei să reinnoiască acordurile centrelor de coordonare în curs la data notificării deciziei menționate anterior” (subliniere adăugată). Această suspendare a permis, deci, reinnoirea acordurilor în curs la data de 17 februarie 2003 și prelungirea efectelor sistemului până la 22 iunie 2006, cel târziu, data hotărârii cu privire la fond. În plus, la 16 iulie 2003, Comisia a confirmat că nu va solicita rambursarea ajutoarelor acordate în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003, oferindu-le, astfel, centrelor de coordonare asigurarea că vor beneficia efectiv și definitiv de perioada tranzitorie care rezultă din efectele suspendării ordonate.

- (44) De asemenea, Comisia consideră că nu poate să întâmpine în mod favorabil argumentele prezentate de Belgia și de centrele de coordonare pentru a solicita reportarea la o dată ulterioară a debutului perioadei tranzitorii corespunzătoare. Astfel, Curtea a confirmat calificarea ca ajutor incompatibil cu piața comună la data de 17 februarie 2003. Așteptarea legitimă generată de

deciziile Comisiei din 1984 și 1987, care autorizau sistemul, au luat sfârșit, deci, cel târziu în februarie 2003. Dacă data hotărârii Curții și conținutul său le erau necunoscute centrelor de coordonare, această incertitudine nu rezultă din actele Comisiei. Procedura judiciară nu era, prin urmare, susceptibilă să determine o așteptare legitimă, opozabilă Comisiei, potrivit căreia sistemul centrelor de coordonare ar fi compatibil cu piața comună. Incertitudinea rezultă din introducerea recursurilor, care – în ele însele – nu sunt suspensive. Durata procedurii judiciare nu poate, deci, să justifice prelungirea perioadei tranzitorii – acordate efectiv centrelor de coordonare începând cu 18 februarie 2003 – amânând și mai mult data de începere a perioadei tranzitorii.

3. Data de sfârșit a perioadei tranzitorii corespunzătoare

- (45) Pentru a determina conținutul măsurilor tranzitorii corespunzătoare și durata exactă a perioadei tranzitorii corespunzătoare, Comisia s-a bazat pe informațiile disponibile care reies din angajamentele luate, din cererile formulate și din declarațiile făcute de Belgia sau de întreprinderile vizate înainte sau la puțin timp după adoptarea Deciziei 2003/757/CE. Astfel, Comisia apreciază că aceste informații sunt cele mai potrivite pentru a ilustra nu numai poziția Belgiei, ci și pe cea a întreprinderilor vizate la data de 17 februarie 2003. Lipsa de reacție la anumite acte formale – și atacabile – ale autorităților naționale sau la Decizia 2003/531/CE a fost, de asemenea, interpretată ca un semn al aprobării întreprinderilor vizate.
- (46) În primul rând, Belgia s-a angajat, în cadrul lucrărilor grupului de monitorizare a Codului de conduită, să elimine efectele sistemului centrelor de coordonare cel târziu la 31 decembrie 2005. Acest angajament este reafirmat în concluziile Consiliului din 26 și 27 noiembrie 2000 ⁽²¹⁾.
- (47) Aceste concluzii au fost făcute publice printr-un comunicat de presă ⁽²²⁾ și, pe această bază, ministrul belgian de finanțe a declarat la 20 decembrie 2000 în fața Camerei Reprezentanților că „centrele de coordonare autorizate pentru prima dată la 31.12.2000 [...] vor putea să beneficieze în continuare de sistem până la 31 decembrie 2005, fie sub acoperirea unui acord inițial, fie sub acoperirea unei reinnoiri a acordului [...]” ⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ La această dată, Belgia nu obținuse încă acordul Consiliului pentru a prelungi și după data de 31 decembrie 2005 efectele acordurilor (deja în curs la 31 decembrie 2000) care expirau după 31 decembrie 2005.

⁽²²⁾ Referință – Consiliu/00/453.

⁽²³⁾ A se vedea răspunsul ministrului de finanțe din 20 decembrie 2000 la o interpelare a dlui Jacques Simonet, nr. 5 (Doc. Parl., Camera, Sesiunea 2000-2001, COM 343), citat în scrisoarea Belgiei PH/chw/1467 din 6 martie 2003.

- (48) Într-o scrisoare din 6 martie 2003 adresată Comisiei, în care se menționează concluziile Consiliului și comunicarea ministrului de finanțe, Belgia considera că „în aceste condiții, Belgia și-a luat o serie de angajamente, ale căror efecte iau sfârșit la 31 decembrie 2005, față de centrele sale de coordonare”. În plus, Belgia a scos în evidență acest argument în fața Curții (considerentele 141 și 142 ale hotărârii). Deși nu a fost privit de Curte ca un motiv al unei așteptări legitime în raport cu Comisia, angajamentul politic al Belgiei față de centrele sale de coordonare pare, în schimb, pertinent pentru a evalua perioada tranzitorie pe care Belgia o considera adecvată pentru acestea.
- (49) În al doilea rând, în aceeași scrisoare din 6 martie 2003, Belgia reacționa în următorii termeni cu privire la termenul rezonabil definit de Comisie în Decizia 2003/757/CE: „Pe bună dreptate, Comisia le-a acordat un termen rezonabil centrelor de coordonare. Decizia de a permite aplicarea completă a duratei acordului în curs este fondată, mai puțin în cazul centrelor de coordonare al căror acord în curs expiră în lunile imediat următoare deciziei Comisiei, mai exact înainte de sfârșitul lui 2005, deoarece acestea nu vor avea timpul necesar pentru a se adapta la sfârșitul precoce al sistemului centrelor de coordonare. În acest caz, termenul rezonabil este insuficient.” Belgia invita, de asemenea, Comisia să modifice Decizia 2003/757/CE și „să prevadă, pentru centrele al căror acord în curs expiră înainte de sfârșitul lui 2005, posibilitatea de a obține o reînnoire, pe baza sistemului existent, până la sfârșitul lui 2005”. Comisia trage încă o dată concluzia că Belgia considera că nu le-a fost acordat un termen rezonabil centrelor de coordonare al căror acord expira înainte de 31 decembrie 2005 și că definirea unui termen rezonabil în cazul acestor centre de coordonare implica prelungirea acordurilor lor până la 31 decembrie 2005.
- (50) În al treilea rând, la 20 martie și 26 mai 2003, Belgia a notificat Comisiei „intenția sa de a păstra sistemul centrelor de coordonare, în ceea ce privește centrele de coordonare care existau la 31 decembrie 2000 și al căror acord expiră între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005, până la această ultimă dată”. În plus, Belgia i-a cerut Consiliului să adopte, în temeiul articolului 88 alineatul 2 al treilea paragraf din tratat, o decizie de autorizare a acestei prelungiri. Această decizie, Decizia 2003/531/CE, a fost adoptată de Consiliu la 16 iulie 2003. Ea stipulează la considerentul 10: „Noul ajutor avut în vedere este temporar. El [...] le va permite destinatarilor să își continue activitățile în Belgia cel puțin în perioada necesară acestei țări pentru a pune în aplicare alte măsuri pentru centrele de coordonare stabilite pe teritoriul său sau [pentru a] facilita reorganizarea investițiilor grupurilor internaționale în cauză, evitând încheierile abrupte de contracte”. Cererea Belgiei și Decizia 2003/531/CE au făcut obiectul mai multor articole de presă. Comisia a reacționat la decizia menționată anterior printr-un comunicat de presă, la 16 iulie 2003. Nici Forum 187, nici vreunul dintre centrele de coordonare vizate nu au atacat decizia menționată anterior și nici nu au contestat limitarea prelungirii la data de 31 decembrie 2005.
- (51) În al patrulea rând, Curtea rezumă cererea Forum 187 după cum urmează: „Forum 187 [...] solicită anularea Deciziei Comisiei, deoarece aceasta nu prevede măsuri tranzitorii corespunzătoare pentru centrele al căror acord expiră între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2004”; „centrele al căror acord expira în cursul anilor 2003 și 2004 aveau nevoie de o perioadă de tranziție de doi ani pentru a se reorganiza, sau chiar, dacă era cazul, pentru a părăsi teritoriul Belgiei” ⁽²⁴⁾. Comisia constată că, între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005, s-au scurs 34 de luni.
- (52) În al cincilea rând, conform ordonanței din 26 iunie 2003 care autoriza acest lucru, Belgia a reînnoit acordurile centrelor de coordonare care expirau între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005. Cu excepția a patru centre de coordonare, aceste acorduri au fost toate reînnoite pentru o perioadă care se termina la 31 decembrie 2005. Nici Belgia, nici întreprinderile vizate nu au făcut recurs împotriva acestei limitări explicite a duratei acordurilor. În plus, se pare că niciuna dintre întreprinderile vizate nu a introdus – nici înainte de 31 decembrie 2005, nici măcar înainte de 22 iunie 2006 – o cerere de prelungire a acordului pentru o nouă perioadă.
- (53) În al șaselea rând, având în vedere necesitatea unor măsuri tranzitorii corespunzătoare care să îi permită Belgiei să își adapteze legislația și centrelor de coordonare să se adapteze la un nou sistem fiscal, este util să notăm următoarele aspecte:
- Decretul regal din 16 mai 2003 de modificare în materie de impozite pe valori mobiliare a Decretului regal de punere în aplicare a Codului impozitelor pe venit, coordonat în 1992 (AR/CIR92), prevede exonerarea de impozitul pe valorile mobiliare privind dobânzile plătite de bănci intragrup (în rândul cărora figurează centrele de coordonare). Acest decret a intrat în vigoare la 5 iunie 2003.
- ⁽²⁴⁾ A se vedea hotărârea în cauzele C-182/03 și C-217/03, considerentele 140 și 145; a se vedea, de asemenea, ordonanța din 26 iunie 2003, considerentul 73; recursul introdus la 28.4.2003, în special considerentele 5 și 6 din cererea privind utilizarea procedurii accelerate, considerentul 6 din cererea privind măsurile provizorii și considerentele 148-150, 154 și 158.

— La 23 aprilie 2003, Comisia a aprobat sistemul de ruling pus în aplicare de Belgia la data de 1 ianuarie 2003 ⁽²⁵⁾, aplicabil și centrelor de coordonare. În plus, Comisia a aprobat o parte a noului sistem al centrelor de coordonare, notificat în mai 2002. Decizia 2005/378/CE a Comisiei din 8 septembrie 2004 privind sistemul de ajutor pe care Belgia intenționează să îl pună în aplicare în favoarea centrelor de coordonare ⁽²⁶⁾ a considerat că noul sistem, astfel cum Belgia s-a angajat să îl modifice, nu constituie un ajutor de stat.

— Legea din 22 iunie 2005 de instituire a unei deduceri fiscale pentru capitalul de risc ⁽²⁷⁾ prevede un sistem de deducere a dobânzilor noționale, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2006. Deși nu se limitează la centrele de coordonare, acest sistem a fost dezvoltat cu obiectivul explicit de a oferi o alternativă atractivă la sistemul centrelor de coordonare, în special pentru centrele al căror acord se încheia la 31 decembrie 2005. Această măsură a fost anunțată la sfârșitul lui 2004, iar la începutul anului 2005 le-a fost prezentată reprezentanților centrelor de coordonare care, din câte se pare, au întâmpinat-o în mod favorabil ⁽²⁸⁾. Această măsură a făcut, de asemenea, obiectul a numeroase articole de presă.

— Legea din 22 iunie 2005 prevede, de asemenea, eliminarea – generală – a taxei de înregistrare de 0,5 % privind aporturile de capital începând cu 1 ianuarie 2006.

(54) Prin urmare, la 1 ianuarie 2006 cel târziu, întreprinderile vizate care au hotărât să rămână în Belgia dispuneau de un sistem de înlocuire, care era un sistem simplu, neimplicând o reorganizare majoră ⁽²⁹⁾, și atractiv. În consecință, data de 31 decembrie 2005 pare, și pe această bază, să constituie o dată rezonabilă pentru expirarea perioadei tranzitorii corespunzătoare, solicitată de Curte, în măsura în care ea le permite tuturor centrelor de coordonare să treacă de la un sistem la altul fără întrerupere. În plus, Comisia constată că 70 din cele 243 de centre de coordonare existente în 2002 și-au încetat în mod efectiv activitățile în Belgia.

⁽²⁵⁾ Belgia – Invitație la prezentarea de observații în aplicarea articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE, privind măsura C 26/03 (ex N 351/02) – Modificarea sistemului centrelor de coordonare (JO C 209, 4.9.2003, p. 2).

⁽²⁶⁾ JO L 125, 18.5.2005, p. 10.

⁽²⁷⁾ *Moniteur belge*, 30 iunie 2005.

⁽²⁸⁾ A se vedea răspunsul ministrului de finanțe la întrebările parlamentare orale adresate de dna Pieters (QP nr. 5852 din 15 martie 2005), de dl Devlies (QP nr. 5911 din 15 martie 2005) și de dna Anseeuw (QP nr. 3-4179 din 20 ianuarie 2006).

⁽²⁹⁾ Exonerarea de impozit pe valorile mobiliare și de taxa pe aportul de capital a fost menținută pentru centrele de coordonare și a fost extinsă și la alte întreprinderi; deducerea dobânzilor noționale constituie o operațiune pur fiscală, deci ușor de pus în aplicare.

4. Situația centrelor de coordonare al căror acord a fost prelungit între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005

(55) Date fiind motivele expuse anterior, Comisia consideră că perioada tranzitorie corespunzătoare solicitată de Curte ar fi trebuit să fie cuprinsă între 18 februarie 2003 și 31 decembrie 2005. În cazul majorității centrelor de coordonare al căror acord a fost reînnoit în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003, durata reînnoirii a fost limitată de Belgia la 31 decembrie 2005, ceea ce este conform cu perioada tranzitorie corespunzătoare definită în secțiunile 2 și 3.

(56) Cu toate acestea, în ceea ce privește patru dintre centrele de coordonare al căror acord a fost reînnoit în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003, acordul a fost reînnoit de Belgia pe o perioadă nedeterminată. Or, Comisia constată că ordonanța din 26 iunie 2003 limitează în mod explicit efectele unor astfel de reînnoiri la data hotărârii cu privire la fond. În consecință, din moment ce centrele de coordonare vizate nu au renunțat la sistemul centrelor de coordonare și nu au optat pentru punerea în aplicare a sistemului dobânzilor noționale asupra veniturilor din anul 2006, aceste acorduri erau acoperite de ordonanța menționată anterior până la 22 iunie 2006.

(57) Deși consideră că perioada tranzitorie corespunzătoare s-a încheiat la 31 decembrie 2005, Comisia recunoaște totuși că, prin comunicatul său de presă din 16 iulie 2003, ar fi putut să suscite, în rândul centrelor de coordonare vizate, așteptarea legitimă că nu va fi solicitată rambursarea ajutoarelor de care aceste centre au beneficiat în mod efectiv până la data hotărârii Curții cu privire la fond.

(58) În sfârșit, sistemul centrelor de coordonare este un sistem fiscal aplicat pe un exercițiu fiscal. Or, într-un mare număr de cazuri, exercițiul fiscal corespunde cu anul calendaristic. Dat fiind că hotărârea a fost luată la mijlocul anului 2006, Comisia consideră că principiul așteptării legitime trebuie să se aplice, pentru fiecare întreprindere vizată, până la sfârșitul perioadei impozabile obișnuite, aflată în curs la data hotărârii.

5. Situația centrelor de coordonare al căror acord a fost reînnoit înainte de notificarea Deciziei 2003/757/CE

(59) Decizia 2003/757/CE recunoaște, în cazul tuturor centrelor de coordonare, existența unei așteptări legitime bazate pe durata acordurilor de 10 ani, în curs la data notificării deciziei menționate anterior, și definea perioada tranzitorie corespunzătoare pe aceeași bază.

Curtea a considerat că, în cadrul unui regim devenit permanent, reînnoirea acordului reprezintă o simplă formalitate administrativă. Centrele de coordonare puteau, deci, să se aștepte în mod legitim să beneficieze de o perioadă tranzitorie corespunzătoare și, când se apropia expirarea acordului lor, acestea puteau, de asemenea, să se aștepte să obțină reînnoirea respectivului acord, astfel încât să beneficieze de această perioadă tranzitorie corespunzătoare.

- (60) După cum se arată la considerentele 31-34, Curtea a considerat, de asemenea, că acordarea unor perioade tranzitorii diferite în funcție de data expirării acordurilor duce la o inegalitate de tratament. Comisia concluzionează că ar fi trebuit să prevadă o perioadă tranzitorie – corespunzătoare – unică pentru toate centrele de coordonare.
- (61) Cu toate acestea, Curtea nu a anulat definirea măsurii tranzitorii prevăzute în Decizia 2003/757/CE decât în măsura în care aceasta era insuficientă, adică mai scurtă decât perioada tranzitorie corespunzătoare, pentru anumite centre de coordonare al căror acord expira în scurt timp. După cum s-a explicat deja, Comisia apreciază că anularea pronunțată de Curte face referire exclusiv la centrele de coordonare al căror acord a fost reînnoit între 17 februarie 2003 și 31 decembrie 2005 și că perioada tranzitorie corespunzătoare s-a încheiat la 31 decembrie 2005.
- (62) Prin urmare, Comisia consideră că hotărârea Curții nu a anulat definirea perioadei tranzitorii prevăzute în Decizia 2003/757/CE pentru centrele de coordonare al căror acord, în curs la 17 februarie 2003, expira la 31 decembrie 2005 sau la o dată ulterioară. Deși, ținând seama de hotărârea Curții, Comisia consideră de acum înainte că perioada tranzitorie stabilită pentru aceste centre de coordonare era prea lungă, aceasta constată că Decizia 2003/757/CE, în măsura în care aceasta prevede o perioadă tranzitorie care se încheie, în cazul fiecărui centru vizat, odată cu expirarea acordului în curs la data notificării Deciziei 2003/757/CE, nu a fost anulată și, prin urmare, rămâne în vigoare. În consecință, în condițiile în care Decizia 2003/757/CE este în continuare aplicabilă, aceasta nu permite diminuarea de către Comisie a perioadei tranzitorii stabilite în decizia menționată anterior pentru centrele de coordonare vizate.
- (63) Orice decizie a Comisiei care ar prevedea, pentru toate centrele de coordonare, o perioadă tranzitorie identică și care s-ar încheia la 31 decembrie 2005 ar fi, pe de altă parte, lipsită de orice aplicabilitate practică dată fiind așteptarea legitimă generată de Decizia 2003/757/CE în cazul centrelor de coordonare menționate la considerentul 62.

6. Statutul legii din 27 decembrie 2006

- (64) Comisia notează că, deși nu a notificat dispozițiile legii din 27 decembrie 2006, prin care se permite prelungirea acordurilor tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul anului 2010, Belgia a suspendat intrarea în vigoare a respectivei legi în așteptarea aprobării explicate a acestui sistem de către Comisie. Date fiind motivele expuse în prezenta secțiune, Comisia consideră că nu poate să aprobe aceste dispoziții și, prin urmare, invită Belgia să nu le pună în aplicare.
- (65) La sfârșitul anului 2005, cu excepția acordurilor celor patru centre de coordonare menționate în secțiunea 4, acordurile reînnoite în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003 au expirat. Aparent, nicio prelungire suplimentară nu a fost preconizată, nici de către Belgia, nici de către centrele de coordonare, până la pronunțarea hotărârii, la 22 iunie 2006. Noua bază juridică, prin care se permitea reînnoirea acordurilor tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul lui 2010 a fost adoptată abia la 27 decembrie 2006 – adică la un an de la expirarea acordurilor menționate anterior. Pe de altă parte, această lege permite o aplicare retroactivă în cazul unor întreprinderi care au încetat între timp să mai beneficieze de sistemul centrelor de coordonare.
- (66) Spre deosebire de Belgia, Comisia consideră că legea din 27 decembrie 2006 nu constituie o simplă punere în aplicare a hotărârii din 22 iunie 2006 în cadrul măsurii existente, ci un nou sistem care, dacă ar intra în vigoare fără autorizația prealabilă a Comisiei, ar duce probabil la aplicarea procedurii respective în cazul unor ajutoare ilegale.
- (67) Într-adevăr, hotărârea din 22 iunie 2006 confirmă incompatibilitatea sistemului centrelor de coordonare începând cu data notificării Deciziei 2003/757/CE. Începând cu această notificare, sistemul a încetat să mai fie un sistem de ajutoare existente, iar centrele de coordonare au intrat în perioada tranzitorie, în care pot să beneficieze în continuare de sistem, însă nu mai pot să se prevaleze, ca până atunci, de așteptarea legitimă bazată pe deciziile sau pe comunicările Comisiei din 1984, 1987 și 1990⁽³⁰⁾. Recursurile introduse și confirmarea de către Curte, abia în iunie 2006, a acestei incompatibilități nu sunt de natură să modifice această constatare. Într-adevăr, recursurile nu au – în sine – un efect suspensiv, iar ordonanța din 26 iunie 2003 nu a suspendat calificarea de sistem de ajutoare incompatibil. Din aceleași motive, așteptarea legitimă a Belgiei în compatibilitatea sistemului centrelor de coordonare a fost anulată cel târziu prin Decizia 2003/757/CE, iar Belgia a limitat în cunoștință de cauză, la 31 decembrie 2005, prelungirile acordurilor acordate în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003.

⁽³⁰⁾ Răspunsul din 12 iulie 1990 la întrebarea scrisă nr. 1735/90 a dlui G. de VRIES către Comisie (JO C 63, 11.3.1991, p. 37).

- (68) *A fortiori*, Comisia consideră că decizia Belgiei, luată după hotărârea Curții care confirmă definitiv incompatibilitatea sistemului cu piața comună, de a reînnoi la cerere acordurile tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul lui 2010 nu se poate înscrie în cadrul măsurii existente și nici măcar nu este acoperită de o oarecare așteptarea legitimă suscitată de Comisie. Mai exact, așteptarea legitimă recunoscută în cazul centrelor de coordonare al căror acord a fost reînnoit în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003 nu ar putea fi extinsă asupra unor reînnoiri acordate în temeiul legii din 27 decembrie 2006. Într-adevăr, dat fiind că sunt acordate după data hotărârii Curții cu privire la fond, aceste reînnoiri ale acordurilor nu ar mai fi acoperite de efectele ordonanței din 26 iunie 2003 și așteptarea legitimă nu ar mai rezulta din comunicatul de presă al Comisiei din 16 iulie 2003.
- (69) În consecință, orice prelungire a sistemului de ajutoare incompatibil care ar fi acordată de acum înainte ar trebui probabil să fie considerată un ajutor ilegal, care ar putea face obiectul unei cereri de recuperare.

7. Comparație cu perioadele tranzitorii stabilite în alte decizii ale Comisiei

- (70) După cum se arată la considerentul 23, Belgia revendică, de asemenea, aplicarea principiului egalității de tratament în raport cu unele măsuri fiscale care, precum sistemul centrelor de coordonare, au făcut obiectul unei decizii ca ajutoare de stat. Sunt citate, în special, sistemele așa-numitelor holdinguri 1929, în Luxemburg, ale „exempt companies”, în Gibraltar, și ale zonei libere din Madeira, în care Comisia a acordat măsuri tranzitorii până în 2010 și chiar a autorizat acordarea sistemului unor noi întreprinderi din sistem.
- (71) Comisia consideră că fiecare dosar are particularitățile sale. În fiecare dintre deciziile vizate, măsurile tranzitorii au fost stabilite ținând seama de caracteristicile proprii fiecărui sistem, beneficiarilor săi și statului membru în cauză. Comisia apreciază că a procedat în aceeași manieră în cazul centrelor de coordonare belgiene, stabilind în Decizia 2003/757/CE, din motivele expuse anterior, sfârșitul perioadei tranzitorii corespunzătoare pentru data de 31 decembrie 2010 cel târziu.
- (72) Comisia constată, în special, că prezenta decizie este consecutivă unei hotărâri a Curții pe care trebuie să o pună în aplicare. Comisia nu poate în niciun caz să înlocuiască punerea în aplicare a acestei hotărâri prin simpla comparare a duratei măsurilor tranzitorii acordate în alte dosare.
- (73) În plus, fără a intra într-o justificare circumstanțiată cu privire la fond, la care Comisia a procedat, de altfel, în deciziile menționate la considerentul (23), Comisia

constată, în ceea ce privește forma, că anumite decizii sunt mai vechi, altele mult mai recente, că unele dintre ele autorizează intrarea unor noi întreprinderi, iar altele nu, și că o parte dintre aceste decizii sunt însoțite de o serie de condiții. În plus, ar putea fi utilizate și alte puncte de comparație care, după părerea Comisiei, sunt în egală măsură valabile. Astfel, în ceea ce privește sistemul olandez de finanțare a activităților internaționale (*Concernfinancieringsactiviteiten*), terminat tot la 17 februarie 2003, prin Decizia 2003/515/CE a Comisiei ⁽³¹⁾, măsurile tranzitorii au fost definite în același fel ca și în cazul centrelor de coordonare, și anume în funcție de expirarea acordurilor de 10 ani. Similar, deși nu au făcut obiectul unei decizii a Comisiei, Belgia a întrerupt utilizarea sistemelor speciale ale centrelor de distribuție și ale centrelor de servicii, pentru toate întreprinderile, la 31 decembrie 2005. Circulara administrativă care prevedea această eliminare, publicată la 20 septembrie 2005, arată că aceste sisteme au fost înlocuite de sistemul de decizii anticipate în vigoare începând cu 1 ianuarie 2003 (articolul 20 din legea din 24 decembrie 2002).

- (74) Din aceste motive, Comisia consideră că nu poate să accepte argumentele bazate pe o comparație cu alte dosare.

8. Nesiguranța juridică generată de lipsa de acțiune a Comisiei

- (75) Comisia consideră că o perioadă tranzitorie mai lungă ar fi justificată de insecuritatea juridică creată de imposibilitatea Comisiei de a stabili rapid noi măsuri tranzitorii, ca urmare a anulării pronunțate de Curte.
- (76) Comisia consideră că responsabilitatea întârzierii constatate nu îi poate fi imputată.
- (77) În primul rând, nici interpretarea dată de Belgia, nici intenția sa, care rezulta din aceasta, de a prelungi acordurile tuturor centrelor de coordonare până la 31 decembrie 2010 nu au făcut obiectul unei notificări – nici măcar al unei note informative – adresate Comisiei.
- (78) În al doilea rând, Comisia i-a trimis Belgiei la 4 iulie 2006 o scrisoare prin care urmărea să culegă informațiile necesare aplicării hotărârii Curții și să obțină confirmarea bunei aplicări a Deciziei 2003/757/CE, ținând seama de efectele ordonanței din 26 iunie 2003 și

⁽³¹⁾ JO L 180, 18.7.2003, p. 52.

ale hotărârii menționate anterior. În lipsa unui răspuns, o primă scrisoare de reamintire a fost trimisă la 23 august 2006. În ciuda scrisorilor de reamintire ulterioare, atât formale, cât și informale, și a acordării unor termene suplimentare de răspuns, informațiile solicitate i-au fost furnizate Comisiei abia în ianuarie 2007. Or, din expunerea de motive și din articolul 379 din legea din 27 decembrie 2006 reiese că, începând cu 20 iulie 2006, Ministerului de Finanțe îi fusese dat mandat să accepte cât mai repede posibil cererile de reînnoire în cadrul sistemului centrelor de coordonare.

- (79) Pe baza informațiilor pe care le primise până în acel moment (a se vedea considerentul 21), Comisia se aștepta ca Belgia să prelungească acordurile tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul lui 2005, perioadă care corespundea, după părerea Comisiei, cu perioada tranzitorie corespunzătoare solicitată de Curte. Informațiile furnizate de Belgia în ianuarie 2007 anunțau, din contra, intenția Belgiei de a prelungi acordurile tuturor centrelor de coordonare până la sfârșitul lui 2010 în temeiul unei legi adoptate în decembrie 2006 și nenotifyate Comisiei. Aceste elemente noi au justificat adoptarea la 21 martie 2007 a deciziei de extindere a procedurii și examinarea noilor argumente prezentate de Belgia și de către terți.

- (80) Răspunsurile la întrebările puse de Comisie la 4 iulie 2006 au fost oferite de Belgia la 16 ianuarie 2007.

VI. CONCLUZII

- (81) În primul rând, Comisia trebuie să modifice Decizia 2003/757/CE, în măsura în care aceasta a fost anulată prin hotărârea Curții din 22 iunie 2006.
- (82) Hotărârea Curții din 22 iunie 2006 în cauzele reunite C-182/03 și C-217/03 anulează Decizia 2003/757/CE „deoarece aceasta nu prevede măsuri tranzitorii în ceea ce privește centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior”.
- (83) Ca urmare a acestei hotărâri, dispozitivul Deciziei 2003/757/CE trebuie să fie modificat astfel încât:

— să prevadă unele măsuri tranzitorii speciale pentru centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire

era pendinte la data notificării acestei decizii sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior, adică între 18 februarie 2003 și 31 decembrie 2005;

— în cadrul acestor măsuri tranzitorii speciale, să autorizeze centrele de coordonare vizate să beneficieze de sistemul de ajutoare de stat incompatibil până la 31 decembrie 2005;

— să autorizeze, în acest scop, reînnoirea temporară a acordurilor centrelor de coordonare vizate, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a le permite acestora să beneficieze de sistem până cel târziu la 31 decembrie 2005. În plus, interdicția de reînnoire trebuie să fie menținută.

- (84) Decizia nu trebuie să mai suporte și alte modificări. Mai exact, Comisia nu repune în discuție perioadele tranzitorii acordate prin Decizia 2003/757/CE, în măsura în care aceasta din urmă le permite anumitor centre de coordonare să beneficieze de sistemul incompatibil până la expirarea acordului lor în curs și cel târziu până la 31 decembrie 2010. Acest aspect al deciziei nu a fost anulat de Curte și, prin urmare, este în continuare aplicabil.

- (85) În al doilea rând, Comisia trebuie, de asemenea, să recunoască faptul că, prin comunicatul său de presă din 16 iulie 2003, a putut să suscite, în rândul centrelor de coordonare al căror acord a fost reînnoit în temeiul ordonanței din 26 iunie 2003 și pe perioadă nedeterminată, așteptarea legitimă că vor putea beneficia de sistemul incompatibil până la data hotărârii Curții cu privire la fond. Dat fiind că această hotărâre a fost luată la 22 iunie 2006 și ținând seama de caracterul fiscal al măsurii, posibilitatea de a beneficia de așteptarea legitimă trebuie să fie extinsă pentru a le permite acestor centre de coordonare să beneficieze de sistemul incompatibil până la sfârșitul perioadei impozabile obișnuite, aflată în curs la data hotărârii.

- (86) În al treilea rând, Comisia trebuie să invite Belgia să renunțe la punerea în aplicare a prevederilor legii din 27 decembrie 2006 de prelungire a acordurilor tuturor centrelor de coordonare până la 31 decembrie 2010, aceste prevederi fiind incompatibile cu piața comună.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 2 din Decizia 2003/757/CE se adaugă următorul text:

„Centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire este pendinte la data notificării prezentei decizii sau al căror acord expiră concomitent sau la scurt timp după această notificare, adică între data notificării și 31 decembrie 2005, pot să beneficieze în continuare de sistemul centrelor de coordonare până la 31 decembrie 2005. Reînnoirea acordurilor centrelor de coordonare menționate anterior este autorizată până cel târziu la 31 decembrie 2005.”

Articolul 2

Cele patru centre de coordonare stabilite în Belgia, al căror acord a fost reînnoit pe perioadă nedeterminată în temeiul ordonanței Președintelui Curții de Justiție a Comunităților Europene din 26 iunie 2003 de pronunțare a suspendării punerii în aplicare a Deciziei 2003/757/CE, pot să beneficieze de sistemul centrelor de coordonare până la sfârșitul perioadei impozabile obișnuite în curs la 22 iunie 2006.

Articolul 3

Legea din 27 decembrie 2006 este incompatibilă cu piața comună în măsura în care prevederile sale urmăresc să prelun-

gească, prin decizii noi de reînnoire a acordurilor, sistemul centrelor de coordonare dincolo de data de 31 decembrie 2005.

În consecință, Comisia invită Belgia să renunțe la punerea în aplicare a prevederilor în cauză din legea din 27 decembrie 2006.

Articolul 4

Articolul 1 se aplică începând cu 18 februarie 2003.

Articolul 5

Belgia informează Comisia, în termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, în legătură cu măsurile luate pentru a se conforma acesteia.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei